

Houder van het gemeenschapsmerk: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekster

Merkrecht van de partij die nietigverklaring vordert: Italiaanse merkinschrijving nr. 747249 van het woordmerk „CLICK”, voor waren van klasse 10; Italiaanse merkinschrijving nr. 927574 van het woordmerk „MOUSTI CLICK”, voor waren van klasse 10; Italiaanse merkinschrijving nr. 801404 van het woordmerk „ECO CLICK”, voor waren van klasse 10; Italiaanse merkinschrijving nr. 801405 van het woordmerk „ZANZA CLICK”, voor waren van klasse 10; internationale merkinschrijving nr. 8025425 van het woordmerk „MOUSTI CLICK”, voor waren van klasse 10; het niet-ingeschreven woordmerk „CLICK”, beschermd in het Verenigd Koninkrijk; het niet-ingeschreven woordmerk „ZANZA CLICK”, beschermd in het Verenigd Koninkrijk.

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke nietigverklaring van het gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling

Aangevoerde middelen: schending en onjuiste uitlegging van artikel 52, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, op grond dat de kamer van beroep ten onrechte „kwade trouw” heeft uitgesloten. Schending en onjuiste uitlegging van regel 38, lid 2, regel 39, leden 2 en 3, en regel 96, lid 2, van verordening (EG) nr. 2868/95, voor zover de kamer van beroep wegens het vermeend ontbreken van de vertaling van de stukken tot de niet-ontvankelijkheid van dit middel van het beroep heeft geconcludeerd en zij heeft geoordeeld dat verzoekster deze vertaling niet had overgelegd. Onjuiste toepassing van de artikelen 53, lid 1, sub a, en 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, op grond dat de kamer van beroep haar bevoegdheid heeft overschreden. Schending en onjuiste uitlegging van de artikelen 53, lid 1, sub b, en 8, lid 3, van verordening nr. 207/2009, voor zover de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat onrechtmatige toe-eigening kon worden uitgesloten, daar de merken niet gelijk waren. Schending van de artikelen 53, lid 1, sub c, en 8, lid 4, van verordening nr. 207/2009, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft uitgesloten dat verzoeksters merken zouden verwateren („passing off”) en ten onrechte heeft geoordeeld dat geen bewijzen waren verstrekt over de wijze waarop de waren werden aangeboden op de markt.

Beroep ingesteld op 15 december 2010 — Quimitécnica.com en de Mello/Commissie

(Zaak T-564/10)

(2011/C 55/46)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partijen: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugal) en José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordiger: J. Calheiros, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— gedeeltelijke nietigverklaring, krachtens artikel 264 VWEU, van de beschikking van de Commissie die door haar rekenplichtige is genomen bij brief van 8 oktober 2010, met referentienummer BUDG/C5/MG s737983, voor zover daarbij wordt geëist dat de financiële zekerheid wordt verstrekt door een bank met een langetermijn-rating „AA”,

— verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep voeren verzoeksters de volgende middelen aan:

1. Eerste middel: niet-naleving van wezenlijke vormvoorschriften — ontoereikende motivering van de beschikking van 8 oktober 2010

Met dit middel voeren verzoeksters aan:

— Overeenkomstig artikel 296 VWEU moeten alle handelingen waaronder beschikkingen met redenen worden omkleed. In de beschikking van 8 oktober 2010 wordt het vereiste dat de bank die de waarborg verstrekt, over een rating beschikt, niet gemotiveerd.

— Gelet op het niveau van de vereiste rating, moet dit gemotiveerd zijn. Dit geldt des te meer wanneer zoals in casu een discretionaire bevoegdheid is uitgeoefend, en niet een gebonden bevoegdheid.

— Bovendien wordt in de beschikking evenmin verwezen naar een gemeenschapsnorm (of zelfs maar een interne norm) waarop dit vereiste gesteund kan zijn. De beschikking moet op dat punt nietig worden verklaard wegens ontoereikende motivering.

2. Tweede middel: schending van het Verdrag — evenredigheidsbeginsel

Met dit middel voeren verzoeksters aan:

- Ingevolge artikel 85 van verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 mag een aanvullende betalingstermijn slechts worden toegekend indien de debiteur „ter bescherming van de rechten van de Gemeenschappen een door de rekenplichtige van de instelling aanvaarde financiële zekerheid stelt die de hoofdsom en de rente van de nog niet geïnde schuld dekt”. De rechten die met de bedoelde financiële zekerheid moeten worden beschermd, zijn dus de rechten van de Gemeenschappen, in casu het recht om de nog verschuldigde bedragen te innen.
- Een waarborg op eerste verzoek, volgens het model dat door de Commissie is vereist, die wordt verstrekt door een kredietinstelling, vormt een passende en afdoende manier om betaling van de verschuldigde bedragen te verzekeren. In het Portugese rechtssysteem (en in het algemeen ook in de rechtssystemen van de andere landen van de Europese Unie) is het verstrekken van een bankgarantie bijgevolg aanvaardbaar voor de meest diverse doeleinden, onder meer om tenuitvoerlegging van een gerechtelijke beslissing op te schorten.
- In het onderhavige geval is de door verzoekster voorgestelde zekerheid (die de Commissie niet heeft aanvaard) verstrekt door Banco Comercial Português, SA, een kredietinstelling met zetel in de Europese Unie, die onderworpen is aan de toezichts- en consolidatievoorschriften die zijn vastgesteld door de gemeenschapsinstellingen. Niets lijkt evenwel te rechtvaardigen, ter bescherming van de rechten van de Gemeenschappen, dat wordt uitgesloten dat de zekerheid door deze bank mag worden verstrekt, en wordt geëist dat de zekerheid wordt verstrekt door een bank met een langetermijn-rating „AA”.
- Daarenboven zijn de ratings van de Portugese banken recent gewijzigd door de wijziging in de rating van de Portugese Republiek wegens de conjuncturele situatie die algemeen bekend is. Thans bestaat er geen enkele bank **die in Portugal gevestigd is** die voldoet aan de rating-criteria („AA” op lange termijn) die in de beschikking van de Commissie worden gesteld.
- Derhalve voldoet de beschikking van de Commissie niet aan het noodzakelijkheidscriterium (dat een belangrijk aspect is van het evenredigheidsbeginsel) aangezien de Commissie onder de mogelijke maatregelen die maatregel heeft gekozen die in de huidige conjunctuur de belangen van verzoekster het meest schaadt.
- Aldus staat vast dat het vereiste van de Commissie (een zekerheid te verstrekken door een Europese bank met een langetermijn-rating „AA”) en de doelstelling die naar verluidt ermee wordt nagestreefd (bescherming van het recht van de Commissie om de verschuldigde bedragen te ontvangen) kennelijk onevenredig zijn, met als gevolg dat de beschikking van de Commissie op dat punt nietig moet worden verklaard.

Beroep ingesteld op 21 december 2010 — ThyssenKrupp Steel Europe/BHIM (Highprotect)

(Zaak T-565/10)

(2011/C 55/47)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: ThyssenKrupp Steel Europe (Duisburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: U. Ulrich, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 30 september 2010 in zaak R 1038/2010-1;
- verwijzing van het BHIM in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten die zijn opgekomen in de beroepsprocedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Highprotect” voor waren van klasse 6

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ doordat het betrokken gemeenschapsmerk onderscheidend vermogen bezit en de waren niet beschrijft.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).